

státní opera praha

Ředitel: Mgr. JAROSLAV VOCELKA

Šéf opery: MgA. RUDOLF KREČMER

Šéf baletu: PAVEL ĎUMBALA

TISKOVÁ ZPRÁVA

Vydaná ke dni 26. 3. 2009

VIVAT OPERETA!

Premiéra 2. dubna 2009 v 19.00 hodin ve Státní opeře Praha

VIVAT OPERETA!

*Emmerich Kálmán (Hraběnka Marica, 1. dějství),
Franz Lehár (Země úsměvů, 2. a 3. dějství),
Johann Strauss ml. (Netopýr, 2. dějství)*

Námět a úprava: PETR KRACIK
Režie: PETR KRACIK
Dirigent: PAVEL ŠNAJDR
Choreografie: PAVEL ĎUMBALA
Scéna: PETER ČANECKÝ
Kostýmy: JOSEF JELÍNEK
II. dirigent: TVRTKO KARLOVIČ
Sbormistři: TVRTKO KARLOVIČ, ADOLF MELICHAR
Pohybová spolupráce: PETR JIRSA
Asistent režie: OLGA KYNDLOVÁ, PETR JIRSA
Asistent choreografie: JIŘÍ NĚMEČEK

OBSAZENÍ**Hraběnka Marica**

MARICA	Simona Procházková, Pavlína Senič, Jitka Svobodová
MANJA	Veronika Hajnová, Galia Ibragimova, Andrea Kalivodová, Jana Levicová
TASSILO	Rafael Alvarez, Aleš Briscein, Tomáš Černý, Martin Šrejma
ŠTĚPÁN	Karel Bláha, Oldřich Kříž, Jiří Rajniš
ŽUPAN	Josef Moravec, Jan Ondráček, Richard Samek
POPULESCU	Tomáš Bartůněk, Miloš Horák, Ladislav Mlejnek
CSAKOS	Dalibor Janota

Země úsměvů

LÍZA	Simona Procházková, Pavlína Senič, Jitka Svobodová
MI	Radka Sehnoutková, Jana Sibera, Dagmar Vaňkátová
SU-ČONG	Rafael Alvarez, Aleš Briscein, Tomáš Černý, Martin Šrejma
GUSTAV	Josef Moravec, Jan Ondráček, Richard Samek
ČANG	Tomáš Bartůněk, Miloš Horák, Ladislav Mlejnek
EUNUCH	Dalibor Janota

Netopýr

ROSALINDA	Simona Procházková, Pavlína Senič, Jitka Svobodová
ORLOFSKI	Veronika Hajnová, Galia Ibragimova, Andrea Kalivodová, Jana Levicová
ADÉLA	Radka Sehnoutková, Jana Sibera, Dagmar Vaňkátová
IDA	Soňa Koczianová, Gabriela Pešinová
EISENSTEIN	Rafael Alvarez, Aleš Briscein, Tomáš Černý, Martin Šrejma
Dr. FALKE	Karel Bláha, Oldřich Kříž, Jiří Rajniš
FRANK	Tomáš Bartůněk, Miloš Horák, Ladislav Mlejnek
Císařský valčík	(baletní sólo) Zuzana Hvízdalová, Rebecca King, Viktor Kocian

ORCHESTR, SBOR A BALET STÁTNÍ OPERY PRAHA**Premiéra: 2. 4. 2009**

NASTUDOVÁNO V NĚMECKÉM ORIGINÁLE (ZPĚVNÍ ČÍSLA) A V ČESKÉM PŘEKLADU (PRÓZA).

SLOVO REŽISÉRA

Přemýšlel jsem, jak nejlépe titul *Vivat opereta!* naplnit. Prošel jsem si operetní klasiku a napadlo mě zpracovat tři velká operetní čísla, velká témata. Pokusit se o svébytnou interpretaci jednotlivých dějství ze tří známých operet. Na úvod první jednání *Hraběnky Marici* jako barvitě romantické drama muže a ženy, odehrávající se v maďarské pustě, u vody, mezi cikány. Poté kvintescenci *Země úsměvů*, druhé a třetí dějství, přinášející dramatickou story milenců, kteří se vezmou přes rozdílnost kultur. Muž ženu odveze do světa, kde ona nemůže žít, a dochází k jejich rozchodu. *Země úsměvů* je vlastně poslední klasická opereta, předzvěst muzikálu, a na rozdíl od ostatních má nečekaně slzavý závěr. Hudebně je velmi náročná, dokonce jsou v ní čísla, u nichž je pod čarou uvedeno, že jsou vhodná jen pro velké operní domy. A konečně závěr představení patří druhému jednání z *Netopýra*, proslulé plesové scéně.

Volným pojátkem představení je vztah muže a ženy, jenž tvoří základní osu každé opravdové operety. Navíc, protože jde o společný operní a baletní projekt, jsem myslel na to, aby vybrané ukázky v sobě nesly výrazný taneční potenciál. Divák by měl vždy rozpoznat, o jakou situaci se jedná, ale dialogy jsou seškrtané na minimum. Kladu důraz na imaginativnost, na rozpohybování, na zpěv. Pokusil jsem se o vytvoření tří velkých dramatických situací, tří operetních klipů, chcete-li. Tedy o to, co v běžné operetní inscenaci udělat nelze. Aby představení bylo odvážné, artistní, nezatížené dějem a přítom, aby v něm zůstalo to podstatné, zpěv, tanec, výpravnost.

PETR KRACIK

MEDAILONY INSCENÁTORŮ

PETR KRACIK / REŽIE

Petr Kracik se narodil v Trutnově, v letech 1975-1977 studoval herectví na Lidové konzervatoři a v letech 1980-1986 režii na DAMU. Absolvoval režii Majakovského *Ledové sprchy* a Brechtovy *Krejcarové opery*, poté nastoupil do brněnského Loutkového divadla Radost, kde inscenoval mj. Ibsenova *Peera Gynta*, či Molièrova *Dona Juana*. Jeho dalším angažmá se stalo tehdejší Divadlo E. F. Buriana v Praze, kde režíroval Schillerova *Fiesca*, Landovského *Sanitární noc* a Kopkovova *Slona*. Záhy přišla nabídka od Oty Ševčíka na místo režiséra v Divadle pod Palmovkou, kde se Petr Kracik zanedlouho stal uměleckým šéfem a od r. 1992 také ředitelem. Věnuje se především činohernímu divadlu. V domovském Divadle pod Palmovkou režíroval např. Sperrovy *Lovecké scény z Dolního Bavorska*, Shakespearův *Tragický příběh Hamleta, dánského prince* a *Bouři*, Steinbeckovo *O myších a lidech*, Ibsenova *Peera Gynta*, Brechtova *Pana Puntilu a jeho služebníka Mattiho*, Dostojevského *Idiota*, Lorcův *Dům doni Bernardy*, Calderónův *Život je sen*, Molièrova *Dona Juana*, Gorkého *Letní hosty*, Tolstého *Vládu tmy*, Williamsovu *Kočku na rozpálené plechové střeše* a *Báječnou neděli v parku Crève Coeur*, Kohoutova *Ubohého vraha*, Millerův *Pohled z mostu*, Rostandova *Cyrana z Bergeracu*, Ingův *Návrat do pekla*, O'Neillův *Smutek sluší Elektře*, Preissové *Gazdínu robu* či Wassermanův *Přelet nad kukaččím hnízdem*. Spolupracoval s dalšími českými a moravskými divadly – především s Divadlem na Vinohradech (A. Strindberg: *Královna Kristina*, L. Hellmanová: *Podzimní zahrada*, F. Schiller: *Valdštejn*, N. Simon: *Drobečky z perníku*), s pražským Národním divadlem (J. K. Tyl: *Paličova dcera*), s Městským divadlem Brno (N. J. Lermontov: *Maškaráda*) a s Východočeským divadlem v Pardubicích. Vytvořil také řadu inscenací v žánru hudebního divadla: V Divadle pod Palmovkou inscenoval Dvořákova a Wenigova *Čerta a Káču*, Brechtovu a Weillovu *Krejcarovou operu*, v Hudebním divadle v Karlíně Straussova *Netopýra*, Kálmánovu *Hraběnku Maricu* a Lehárovu *Zemí úsměvů*, v Městském divadle Brno Zolův, Uhdeův a Štědroňův muzikál *Nana* a Dogův a Lotjanův *Cikáni jdou do nebe*, v Divadle Milénium Blažkovy a Rychmanovy *Starce na chmelu* a v Ústí nad Labem Dvořákova *Jakobína*.

PAVEL ŠNAJDR / DIRIGENT

Pavel Šnajdr absolvoval na JAMU v Brně obory kompozice a dirigování. Byl členem skladatelského sdružení Bezmocná hrstka a za své skladby byl dvakrát oceněn ve skladatelské soutěži Generace. Soustavně se věnuje interpretaci soudobé hudby a s brněnským souborem Ars incognita uvedl na 40 premiér skladeb současných autorů, z nichž některé nahrál na CD. V roce 2001 měl soubor samostatný koncert na festivalu Pražské jaro a v roce 2005 v rámci festivalu Pražské premiéry ve Dvořákově síni Rudolfiny. V letech 2001–2008 byl Pavel Šnajdr v angažmá v Divadle J. K. Tyla v Plzni, kde kromě operního repertoáru (úspěšná premiéra Verdiho *Nabucca*) nastudoval také baletní představení, a to jak díla klasická, tak moderní (světová premiéra baletu *Zahrada* podle stejnojmenné knihy Jiřího Trnky na hudbu Zbyňka Matějů). Pravidelně spolupracuje se Severočeskou filharmonií Teplice (mimo jiné poloscénické provedení Beethovenovy opery *Fidelio*) a s Filharmonií Hradec Králové. V letech 2004–2007 byl angažován v Národním divadle Brno, s nímž se zúčastnil japonského turné s operou N. Rímského-Korsakova *Mozart a Salieri*. V květnu a červnu 2007 uskutečnil několik záskoků baletních představení v Brně (S. Prokofjev: *Romeo a Julie*, A. Ch. Adam: *Korzár*, P. I. Čajkovskij: *Labutí jezero*, L. Minkus: *Bajadéra*, L. Delibes: *Sylvie*) a v Národním divadle v Bratislavě (A. Ch. Adam: *Korzár*). V sezoně 2007 byl přizván jako host ke spolupráci ve Státní opeře Praha, kde nejprve převzal dirigování Čajkovského *Labutího jezera* a v dubnu 2008 zde nastudoval světovou premiéru baletu *Fantom Opery* autorů P. Maláska a L. Vaculíka. Od sezony 2008/2009 vstoupil ve Státní opeře Praha do stálého angažmá jako dirigent baletních představení – vedle *Labutího jezera* a *Fantoma Opery* diriguje také Smetanovu *Mou vlast* a Prokofjevovu *Popelku*.

PAVEL ĎUMBALA / CHOREOGRAFIE

Bývalý tanečník, dnes choreograf a šéf baletu Státní opery Praha. Již během studií vystupoval v sólových rolích ve Státním divadle v Košicích. K nejvýznamnějším patřil Louskáček, Šašek a Pas de trois v *Labutím jezeře*, Colin v *Marné opatrnosti*. Po škole nastoupil do AUS VN v Praze, poté se nakrátko vrátil do košického divadla. Následovalo angažmá v Pražském komorním baletu Pavla Šmoka, v Hudebním divadle v Karlíně, v Národním divadle v Praze a externí spolupráce s Laternou magikou, se souborem Unia nova a uměleckou agenturou Bohemia art. Od roku 1988 studoval na pražské AMU taneční pedagogiku. Jako tanečník dosáhl největších úspěchů v charakterních rolích, některé z nich mu vynesly prestižní ocenění. V Pražském komorním baletu se představil v choreografiích *Musica slovaca*, *Z mého života*, *Sinfonietta* či *Kreutzerova sonáta*, v Laterně magice v představení *Minotaurus*, v Národním divadle v *Tančárně*, *Cestách*, *Amerikaně*, v Kyliánových *Návratech*, *Polní mši* a *Večerních písních*, ve Vaculíkových baletech *Chlapec a smrt*, *Malý pan Friedemann*, *Čajkovskij* a *Někdo to rád...* Od roku 1997 působil jako umělecký šéf, pedagog, choreograf a dramaturg baletu Divadla J. K. Tyla v Plzni. První choreografie vytvořil pro operní, operetní a činoherní inscenace. V sezoně 1999/2000 uvedl svůj první celovečerní balet *Don Quijote* podle předlohy Maria Petipy a Alexandra Gorského, v sezoně 2002/2003 nově přepracoval balet *Marná opatrnost*. Od sezony 2003/2004 působí jako šéf baletu Státní opery Praha. V roce 2004 zde s Pavlem Šmokem vytvořil choreografii a režii Prokofjevovy *Popelky*, která je na repertoáru až dosud a viděli ji také diváci v Řecku, severní Itálii a na Sicílii. V roce 2007 připravil režijně i choreograficky ve spolupráci s bývalou primabalerínou Hanou Vláčilovou velmi úspěšnou inscenaci Čajkovského *Labutího jezera*, rovněž uváděnou až dosud.

PETER ČANECKÝ / SCÉNA

Peter Čanecký vystudoval obor scénografie a kostýmního návrhářství na Divadelní katedře VŠMU v Bratislavě. V roce 1983 přijal angažmá v Divadle J. Gregora Tajovského ve Zvoleně, kde v dalších letech vytvořil výpravu k řadě představení. Zároveň hostoval v divadlech v Trnavě, Martině a Nitře. Na konci 80. let byl členem Nové scény v Bratislavě a ve stejné době spolupracoval s činohrou Slovenského národního divadla. Od roku 1990 je pedagogem katedry scénografie na VŠMU, kde v roce 1998 habilitoval a v roce 2006 se stal profesorem. Absolvoval zahraniční studijní pobyty na Academia Minerva Groningen v Holandsku (1991), na Nottingham Trent University v Anglii (1993) a na Mikkeli Polytechnic ve Finsku (2004). Dosud navrhl výpravu k více než 300 inscenacím slovenských a českých divadel, a hostoval také v zahraničí. Pravidelně spolupracuje s činohrou, operou a baletem Slovenského národního divadla a Národního divadla v Praze. Má za sebou práci na třiceti televizních inscenacích a na sedmi celovečerních filmech (*Hry na schovávanou*, *Štěk*, *Lepší je být bohatý a zdravý než chudý a nemocný*, *Albert*, *Albert*, *Nejasná zpráva o konci světa*, *Kruté radosti*, *Muzika*). Peter Čanecký je nositelem slovenské prestižní Ceny DOSKY 1997 za nejlepší inscenaci sezóny (A. N. Ostrovskij: *Les*, Divadlo Astorka Korzo '90), DOSKY 2006 (A. P. Čechov: *Ivanov*, Slovenské komorné divadlo Martin), DOSKY 2008 (R. Polák: *Piargy*, Divadlo Andreja Bagara Nitra). Získal cenu za nejlepší kostýmy k filmu *Albert, Albert* na Mezinárodním filmovém festivalu v Moskvě 1997 a Cenu Slovenské filmové akademie SLNKO V SIETI 2008 za nejlepší výtvarný počín ve filmu *Muzika*.

JOSEF JELÍNEK / KOSTÝMY

Josef Jelínek absolvoval Vysokou školu múzických umění v Bratislavě. Po angažmá v Městském divadle ve Zlíně byl od roku 1983 zaměstnán jako stálý kostýmní výtvarník v Národním divadle, v současné době působí ve Státní opeře Praha. Je nositelem různých domácích i zahraničních ocenění (mj. Cena mladého výtvarníka, Cena MK SR, zlatá medaile z trienále v Novém Sadu a PQ 1983). Na svém kontě má návrhy kostýmů pro více než 750 inscenací v Praze (pro Národní divadlo např. balety *Labutí jezero*, *Romeo a Julie*, *Dáma s kaméliemi* a opery *Don Carlos*, *La traviata*, *Rusalka*, *Armida*, *Jakobín*), v Bratislavě, Brně, Ostravě, Plzni, Berlíně, Monte Carlu, Lublani, Leedsu, Bergenu, Buenos Aires, Bombay, aj. Jako kostýmní výtvarník se podílel na hudebních filmech Petra Weigla. Pohádkový svět pro sebe objevil ve spolupráci s režisérem Zdeňkem Troškou na baletu *Čertoviny* pro Divadlo J. K. Tyla v Plzni a na filmech *Z pekla štěstí* a *Z pekla štěstí II*. Ojedinele se věnuje i scénografické tvorbě, zejména pro balet. Za dobu existence Státní opery Praha pro ni vytvořil návrhy kostýmů k celé řadě inscenací, z nichž k nejvýznamnějším patřily *Otello*, *Salome*, *Maškarní ples*, *Nabucco*, *Netopýr*, *Aida*, *Boris Godunov*, *Trubadúr*, *Robert d'ábel*, *Turandot*, *Orlando furioso*, *Carmen*, *Lucia di Lammermoor*, *Manon Lescaut* a z české tvorby Dvořákova *Rusalka*, Janáčkova *Káťa Kabanová* a ve dvou nastudováních *Její pastorkyňa*.

VÝSTAVA – VIVAT OPERETA, VIVAT TANEC !

EVROPSKÉ HVĚZDY NA SCÉNĚ NOVÉHO NĚMECKÉHO DIVADLA 1888-1938

Operetě a tanci přísluší v historii dnešní Státní opery Praha významné postavení, třebaže každý z těchto žánrů nacházel svou živnou půdu v odlišných časových údobích – opereta s taneční složkou jako nezbytným pozadím výhradně za Nového německého divadla v letech 1888-1938, tanec, resp. balet jako svébytný fenomén pak v širší míře až po druhé světové válce v období divadla Smetanova. Opereta se na německé scéně těšila velké přízni diváků, jimž vedení divadla, které sledovalo v neposlední řadě i ekonomický přínos – pohotově vycházelo vstříc uváděním čerstvých novinek z vídeňské a berlínské produkce. Lehkonohá múza si zdatně udržovala svoje „místo na slunci“ vedle vážněji zaměřeného repertoáru operního, jen v sezoně 1926-27 uvedlo divadlo 18 operetních premiér či nových nastudování oproti jedenácti titulům operním. Kromě osvědčených operetních tvůrců jako Johann Strauss, Jacques Offenbach, Franz von Suppé, Carl Millöcker, Franz Lehár, Emmerich Kálmán či Leo Fall, jejichž díla se objevovala v nových a nových nastudováních v průběhu celých padesáti let, prošly pochopitelně jevištěm Nového německého divadla desítky dalších, dnešní době již nic neříkajících autorů, z historického hlediska však stojí rozhodně za pozornost, že se zde kromě rutinního provozu odehrály i světové premiéry tak významných operetních skladatelů jako Oscar Straus (*Die erste Beste*, 1929) nebo Eduard Künneke (*Der Tenor der Herzogin*, 1930). Dnešního milovníka operet uspokojí zájem, který divadlo projevovalo o českého skladatele Oskara Nedbala s jeho *Polskou krví*. K úspěchu nejedné novinky dopomáhala hostování významných operetních hvězd, jejichž účast zvyšovala společenskou prestiž premiér; pozvání k vystoupení však přijímali zpěváci i do běžných repríz, občas se dokonce vracely dlouho nehrané kusy do repertoáru právě jen kvůli nim. Návštěvníci se tak v průběhu let mohli v Novém německém divadle setkávat se skutečnými osobnostmi svého žánru a doby, jakými byli Alexander Girardi, Ilka von Pálmay, Annie Dirkens, Mizzi Zwerenz, Hansi Niese, Louis Treumann, Fritzi Massary, Hubert Marischka, Franz Glawatsch nebo Richard Tauber, nemluvě o skladatelích, kteří občas přijížděli do Prahy osobně dirigovat svoje novinky (např. Johann Strauss, Franz Lehár, Oscar Straus). Samostatnou kapitolu tvořily zájezdy francouzských operetních společností a celých operetních souborů z Vídně, Hamburku a Mnichova, díky nimž měli diváci možnost poznat díla v Praze dosud nehraná i další umělce jako Annu Judic, Marii Jeritzu, Maxe Pallenberga, Mizzi Günther, Louise Kartousch ad.

Třebaže domácí balet v té době nepředstavoval více než doplňkovou součást repertoáru a samostatně se uplatňoval spíše výjimečně, Nové německé divadlo navštěvovala významná taneční tělesa ze zahraničí, mj. balet Mariinského divadla v Petrohradě s legendární Annou Pavlovovou nebo Ruský balet Sergeje Ďagileva s Václavem Nižinským. Prostřednictvím samostatných vystoupení Saharet, Rity Sacchetto, Grete Wiesenthal, Mary Wigman, Trudi Schoop nebo Harald Kreutzberga se pak diváci seznamovali s dobovým tanečním nívem a s vývojovými trendy tzv. výrazového tance.

Kult těchto hvězd operetní a taneční scény se stal námětem pro výstavu, připravenou dokumentačním centrem Státní opery Praha jako součást projektu sezony 2008-09 „Tři podoby lásky“ u příležitosti společné premiéry operního a baletního souboru s názvem *Vivat opereta*, jež propojením tří různých dějství ze tří kdysi nehranějších operet – Kálmánovy *Hraběnky Marici*, Lehárovy *Země úsměvů* a Straussova *Netopýra* – symbolicky navazuje na zlatou éru operety v tomto divadle. Čtyřicet prezentovaných osobností, jejichž účinkování v někdejší Novém německém divadle zařazuje tuto scénu – a z hlediska tradice i Státní operu Praha – do evropského uměleckého kontextu, naleznou zájemci o divadelní dění v publikaci „Státní opera Praha – Historie divadla v obrazech a datech / Opereta a balet 1888-2008“, jež vyjde v létě 2009.

NÁSLEDUJÍCÍ PREMIÉRA SEZONY 2008/2009

Giuseppe Verdi: OTELLO

Dirigent: HEIKO MATHIAS FÖRSTER
Režie: PETR KRACIK podle režijní koncepce Dominika Neunera
Asistenti režie: LUBOR CUKR a OLGA KYNDLOVÁ
Sbormistři: TVRTKO KARLOVIČ a ADOLF MELICHAR
Scéna: VLADIMÍR NÝVLT
Kostýmy: JOSEF JELÍNEK
Hlavní inspicient: OLGA HLAVSOVÁ
Nápověda: KATEŘINA SOVÁKOVÁ
Hudební příprava: VÁCLAV LOSKOT, JITKA NEŠVEROVÁ, NATÁLIE KOROTKOVÁ

OBSAZENÍ /v abecedním pořádku/:

DESDEMONA _____ Anda-Louise Bogza, Christina Vasileva, Marina Vyskvorkina
OTELLO _____ Efe Kislali, NN /v jednání/
JAGO _____ Miguelangelo Cavalcanti, Richard Haan, Michele Kalmandi, Ivan Kusnjer
CASSIO _____ Richard Samek, Václav Sibera, Martin Šrejma
EMILIA _____ Andrea Kalivodová, Jana Levicová
RODERIGO _____ Lubomír Havlák, Jiří Hruška
LODOVICO _____ Milan Bürger, Miloš Horák, Lukáš Hynek-Krämer
MONTANO _____ Ivo Hrachovec, Ladislav Mlejnek, Roman Vocel
HEROLD _____ členové sboru

ORCHESTR A SBOR STÁTNÍ OPERY, ČLENKY KÜHNOVA DĚTSKÉHO SBORU

Původní premiéra: 15. 11. 1991

Obnovená premiéra 28. května 2009

se bude konat v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro.

Reprízy v sezóně 2008/09: 30. května, 4., 7., 12. a 17. června 2009

PARTNER PREMIÉRY PŘEDSTAVENÍ VIVAT OPERETA!

SKUPINA ČEZ

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER PROJEKTU TŘI PODOBY LÁSKY

ČESKÁ TELEVIZE

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI STÁTNÍ OPERY PRAHA

ČESKÝ ROZHLAS

PRÁVO

THE PRAGUE POST

Prager Zeitung
Wochenblatt für Politik • Wirtschaft • Kultur • Sport

M.I.P. a.s.
ADVERTISING

euroAWK

 Instinkt

 **HUDEBNÍ
ROZHLEDY**

Novinky.cz